

ประกาศจังหวัดร้อยเอ็ด
เรื่อง รายชื่อผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ
ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด

ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๔ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในตำแหน่งระดับควบ และมีผู้ครองตำแหน่งนั้นอยู่ โดยให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ประเมินบุคคลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ อ.ก.พ. กรม กำหนด นั้น

จังหวัดร้อยเอ็ดได้คัดเลือกข้าราชการผู้ผ่านการประเมินบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น (ตำแหน่งระดับควบ) จำนวน ๑ ราย ดังนี้

<u>ลำดับที่</u>	<u>ชื่อ-สกุล</u>	<u>ตำแหน่งที่ได้รับการคัดเลือก</u>	<u>ส่วนราชการ</u>
๑.	นางสาวปัฐมานันต์ ชัยบัว	นักรังสีการแพทย์ชำนาญการ (ด้านบริการทางวิชาการ)	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด โรงพยาบาลโพหนอง กลุ่มงานรังสีวิทยา

รายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้ผู้ผ่านการประเมินบุคคล เพื่อเลื่อนระดับสูงขึ้น จัดส่งผลงานประเมินตามจำนวนและเงื่อนไขที่คณะกรรมการประเมินผลงานกำหนด ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ประกาศรายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคล หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลยังไม่ส่งผลงานจะต้องขอรับการประเมินบุคคลใหม่ อนึ่ง หากมีผู้ใดจะหักท้วงให้ทักท้วงได้ ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันประกาศ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๕

(นายสมพงษ์ ตลาประสิทธิ์)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด

บัญชีรายละเอียดแนบท้ายประกาศจังหวัดร้อยเอ็ด
เรื่อง รายชื่อผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ
ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด

ลำดับ ที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	ส่วนราชการ/ ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่ง เลขที่	ส่วนราชการ/ตำแหน่ง ที่ได้รับการคัดเลือก	ตำแหน่ง เลขที่	หมายเหตุ
๑	นางสาวปฐมานันต์ ชัยบัว	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด โรงพยาบาลโพหนอง กลุ่มงานรังสีวิทยา นักรังสีการแพทย์ปฏิบัติการ	๘๒๐๑๘	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด โรงพยาบาลโพหนอง กลุ่มงานรังสีวิทยา นักรังสีการแพทย์ชำนาญการ (ด้านบริการทางวิชาการ)	๘๒๐๑๘	เลื่อนระดับ ๑๐๐%
		ชื่อผลงานส่งประเมิน “การศึกษาปริมาณรังสีที่ผิวหนังของผู้ป่วยที่ได้รับจากการถ่ายภาพรังสีระบบทางเดินปัสสาวะและอุ้งเชิงกราน (A Study of Entrance skin Dose measurements of patient undergoing KUB radiography)”				
		ชื่อแนวคิดในการพัฒนางาน “การทำ Exposure chart และการปรับตั้งค่า Exposure Technique สำหรับการเอกซเรย์ช่องท้อง”				
		รายละเอียดเค้าโครงผลงาน “แนบท้ายประกาศ”		 (นายจนรากร สุทธิประภา) หัวหน้ากลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล		

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

๑. เรื่อง การศึกษาปริมาณรังสีที่ผิวหนังของผู้ป่วยที่ได้รับจากการถ่ายภาพรังสีระบบทางเดินปัสสาวะและอุ้งเชิงกราน (A Study of Entrance skin Dose measurements of patient undergoing KUB radiography)

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕- พฤษภาคม ๒๕๖๕

๓. ความรู้ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

ปัจจุบันรังสีเอกซ์ถูกนำมาใช้ประโยชน์ทางการแพทย์สำหรับการถ่ายภาพรังสีวินิจฉัยทั่วไปเพื่อประกอบการวินิจฉัยและติดตามผลของการรักษาโรคแต่อาจทำให้เกิดการสะสมปริมาณรังสีเพิ่มในร่างกายอันเนื่องมาจากการถ่ายภาพรังสีแต่ละครั้งเจ้าหน้าที่ไม่ได้วัดว่าใช้ปริมาณรังสีสำหรับผู้ป่วยมากน้อยเพียงใด เพียงแต่ดูคุณภาพของภาพทางรังสีเท่านั้น

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงมีความสนใจศึกษาการวัดปริมาณรังสีที่ผิวผู้ป่วยที่ได้รับจากการถ่ายภาพเอกซเรย์ระบบ Digital radiography (DR) จากการศึกษาเทคนิคในการถ่ายภาพทางรังสีศึกษาค่าเฉลี่ยของปริมาณรังสีที่ผิวผู้ป่วยที่ได้รับจากการถ่ายภาพเอกซเรย์ของระบบทางเดินปัสสาวะและอุ้งเชิงกรานและเปรียบเทียบปริมาณรังสีที่ผิวผู้ป่วยที่ได้รับจากการตั้งเทคนิคกับปริมาณรังสีอ้างอิงมาตรฐานของทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศถ้าหากเกินจึงจำเป็นต้องปรับปรุงและควบคุมภาพงานบริการให้ได้ภาพถ่ายรังสีที่มีคุณภาพและผู้ป่วยได้รับปริมาณรังสีน้อยที่สุด

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

๑. เพื่อวัดปริมาณรังสีที่ผิวผู้ป่วยที่ได้รับจากการถ่ายภาพเอกซเรย์ของระบบทางเดินปัสสาวะและอุ้งเชิงกรานด้วยระบบ Digital radiography (DR) จากการศึกษาเทคนิคในการถ่ายภาพทางรังสี

๒. เพื่อเปรียบเทียบปริมาณรังสีที่ผิวผู้ป่วยที่ได้รับจากการถ่ายภาพเอกซเรย์ของระบบทางเดินปัสสาวะและอุ้งเชิงกราน กับปริมาณรังสีอ้างอิงมาตรฐานของทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ ประเทศไทย และงานวิจัยต่างๆ

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

ผลสำเร็จของงานเชิงปริมาณ จากการศึกษา วิเคราะห์ ผลการดำเนินงานการศึกษาประเมินปริมาณรังสีที่ผิวผู้ป่วยที่ได้รับจากการถ่ายภาพรังสีระบบทางเดินปัสสาวะและอุ้งเชิงกราน โดยใช้หลักสถิติ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล ทำให้ทราบถึงค่าปริมาณรังสีเฉลี่ย ค่าควอร์ไทล์ที่ ๓ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุด อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ไม่เกินค่ามาตรฐานอ้างอิง ของทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศกำหนด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ด้วย

ผลสำเร็จของงานในเชิงคุณภาพ จากการศึกษา วิเคราะห์ ผลการดำเนินงานการศึกษาประเมินปริมาณรังสีที่ผิวผู้ป่วยที่ได้รับจากการถ่ายภาพรังสี ระบบทางเดินปัสสาวะและอุ้งเชิงกราน ได้ทราบถึงปัจจัยความเสี่ยงที่ผู้ป่วยได้รับรังสี ได้แก่ ความหนา น้ำหนัก เพศ อายุ พยาธิสภาพหรือโรคของผู้ป่วยจะได้เป็นแนวทางการควบคุม เพื่อนำไปกำหนดแนวทาง การป้องกันปริมาณรังสีที่ผู้ป่วยได้รับจากการถ่ายภาพทางรังสีวินิจฉัยให้ได้รับรังสีน้อยที่สุดและมีประสิทธิภาพสูงสุด

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

๑. ประเมินความเสี่ยงถึงอันตรายที่ผู้ป่วยได้รับปริมาณรังสี จากการถ่ายภาพรังสีระบบทางเดินปัสสาวะและอุ้งเชิงกราน
๒. เฝ้าระวังการได้รับปริมาณรังสีที่ผู้ป่วยได้รับปริมาณรังสี ระบบทางเดินปัสสาวะและอุ้งเชิงกราน
๓. นำค่าปริมาณรังสีเปรียบเทียบกับปริมาณรังสีอ้างอิงที่เป็นมาตรฐาน
๔. ใช้เป็นข้อมูลสำหรับเป็นแนวทางการพัฒนาคุณภาพงานรังสีวินิจฉัยในโรงพยาบาล

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

๑. การวิจัยเป็นการศึกษาเชิงสำรวจและทดลองในคนจำเป็นต้องขออนุญาตจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด
๒. การทำการเก็บข้อมูลกับผู้ป่วยเพื่อการวิจัย ทำให้ต้องเสียเวลาในการให้บริการแก่ผู้ป่วย
๓. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีน้อย ไม่สามารถค้นคว้าได้ครอบคลุม

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

๑. โรงพยาบาลชุมชนไม่มีเครื่องวัดรังสีชนิดแตกตัวในอากาศต้องอาศัยความร่วมมือจากศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ ๗ ขอนแก่น
๒. ต้องใช้รายละเอียดทางด้านฟิสิกส์ที่เกี่ยวข้องกับวานรังสีวินิจฉัย
๓. ต้องใช้ความคิด ทักษะและอาศัยความรู้ซึ่งต้องใช้เวลาในการพิจารณาแต่ละประเด็นเพื่อนำมาประกอบเป็นหลักฐานและนำเสนอหลักการ วิธีการ และแนวทางที่ถูกต้องเพื่อให้ผู้รับบริการมีความปลอดภัยต่อรังสีมากที่สุด

๙. ข้อเสนอแนะ

เพื่อประโยชน์ของผู้ป่วยและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ปริมาณรังสีที่ผิวผู้ป่วยได้รับจากการถ่ายภาพรังสีวินิจฉัย ในการตรวจแต่ละครั้ง นักรังสีการแพทย์ ต้องประเมินได้ว่าผู้ป่วยแต่ละราย จาก เพศ ความหนา อายุ และพยาธิสภาพของผู้ป่วยว่าจะได้รับปริมาณรังสีเท่าใด ควรใช้ค่าความต่างศักย์ไฟฟ้า (kVp) สูง และค่ากระแสหลอดคูณกับเวลา (mAs) ต่ำ เพื่อลดปริมาณรังสีให้แกผู้ป่วยแต่ก็ต้องคำนึงถึงคุณภาพของภาพรังสี การประเมินปริมาณรังสีโดยการวัดปริมาณรังสีจากเครื่องเอกซเรย์ เป็นวิธีการที่วัดได้ง่าย สะดวก สามารถนำไปปรับใช้ในการวัดปริมาณรังสีในอวัยวะอื่นๆ ได้ เช่น กะโหลกศีรษะ กระดูกสันหลัง ช่องท้อง ผู้ป่วยเด็ก เพื่อใช้เป็นแนวทางในการป้องกันการใช้รังสีให้น้อยที่สุดและได้ประสิทธิภาพสูงสุด และประเมินความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการใช้รังสีในแต่ละครั้ง

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

- ไม่มี

๑๑. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)

นางสาวปัฐมานันต์ ชัยบัว

สัดส่วนของผลงาน ๑๐๐%

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ปัฐมานันต์

(นางสาวปัฐมานันต์ ชัยบัว)

(ตำแหน่ง) นักรังสีการแพทย์ปฏิบัติการ

วันที่ ๘ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

ผู้ขอประเมิน

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
นางสาวปัทมานันต์ ชัยบัว	

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)

(นางสาวชฎานิษฐ์ เสนาะพิณ)

ตำแหน่ง นักรังสีการแพทย์ ระดับชำนาญการ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.๒๕๖๕

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ)

(นายกัมปนาท โกวิทางกูร)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงพยาบาลโพหนอง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.๒๕๖๕

ผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป

หมายเหตุ : คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อยสองระดับ คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไปอีกหนึ่งระดับ
เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียวกัน ก็ให้มีคำรับรองหนึ่งระดับได้

แบบการเสนอข้อเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน (ระดับชำนาญการ)

๑. เรื่อง การทำ Exposure chart และการปรับตั้งค่า Exposure Tachnique สำหรับการเอกซเรย์ช่องท้อง

๒. หลักการและเหตุผล

๒.๑ Exposure Chart คือตารางตั้งเทคนิคปริมาณรังสี

๒.๒ Exposure Technique คือค่าเทคนิคปริมาณรังสีที่ใช้ในการเอกซเรย์ผู้ป่วย

๒.๓ ค่าดัชนีชี้วัดปริมาณรังสี : EI (Exposure Index) คือค่าที่บ่งบอกถึงปริมาณรังสีที่อุปกรณ์รับภาพในระบบดิจิทัลได้รับ ซึ่งในการปฏิบัติงานค่านี้ช่วยแสดงให้ผู้ปฏิบัติงานได้ตระหนักถึงปริมาณรังสีที่ใช้ในการถ่ายภาพ หรือปริมาณรังสีที่ผู้รับบริการจะได้รับในการถ่ายภาพรังสีว่ามีความสอดคล้องเหมาะสมกับคุณภาพของภาพที่ปรากฏมากน้อยเพียงใดโดยมีเกณฑ์มาตรฐานที่บริษัทสร้างภาพรังสีกำหนด

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

การทำ Exposure Chart โดยการสำรวจหาข้อมูล การตั้งค่าเทคนิคปริมาณรังสีของการเอกซเรย์ช่องท้องของผู้ป่วยหนา ๑๘ เซนติเมตร มีค่าดัชนีชี้วัดปริมาณรังสี : EI (Exposure Index) ตามเกณฑ์แล้วหาค่าเทคนิคปริมาณรังสีของผู้ป่วยความหนาอื่นๆและปรับตั้งเป็นค่าอัตโนมัติที่ปุ่มคอนโทรลเครื่องเอกซเรย์สำหรับการเอกซเรย์ช่องท้องผู้ป่วยหนา ๑๘ เซนติเมตร เพื่อให้แพทย์ได้ภาพรังสีที่มีคุณภาพ และผู้ป่วยได้รับปริมาณรังสีที่เหมาะสม

เนื่องจากทางโรงพยาบาลโพนทอง มีการเปลี่ยนแปลงจากระบบการใช้ฟิล์มเอกซเรย์มาสู่ระบบคอมพิวเตอร์ (PACS) โดยต้องมีการตั้งปรับตั้งค่าเทคนิคปริมาณรังสี (Exposure Tachnique) ที่ต่างไปจากเดิมซึ่งพบปัญหาการตั้งเทคนิคปริมาณรังสีที่น้อยเกินไปและมากเกินไปประเมินได้จากค่าดัชนีวัดปริมาณรังสีที่ไม่เหมาะสม

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. จัดทำ Exposure Chart สำหรับการเอกซเรย์ช่องท้อง ตามความหนาของผู้ป่วย

๒. ปรับตั้งเป็นค่าอัตโนมัติที่ปุ่ม Control เครื่องเอกซเรย์สำหรับการเอกซเรย์ช่องท้องของผู้ป่วยหนา

๑๘ เซนติเมตร

ปรับกระบวนการเอกซเรย์ช่องท้องผู้ป่วย โดยเพิ่มขั้นตอนการวัดความหนาของผู้ป่วยแล้วนำไปเปรียบเทียบกับค่า Exposure Technique จาก Exposure Chart แล้วจึงใช้ Exposure Technique นี้เอกซเรย์ผู้ป่วย

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

การวัดผลและการเปลี่ยนแปลง : วัดโดยใช้เกณฑ์ค่าดัชนีชี้วัดปริมาณรังสี :EI(Exposure Index) ของภาพถ่ายเอกซเรย์ช่องท้องได้ผลตามเกณฑ์มากกว่า ๕๐%

โดยเก็บข้อมูลค่าดัชนีชี้วัดปริมาณรังสี :EI(Exposure Index) ของการเอกซเรย์ช่องท้องก่อนและหลังทำกิจกรรม ได้ผลดังนี้

ค่า EI(Exposure Index) ได้ตามเกณฑ์ก่อนทำกิจกรรม = ๒๔%

ค่า EI(Exposure Index) ได้ตามเกณฑ์หลังทำกิจกรรม = ๕๑%

ในการเอกซเรย์ผู้ป่วย นอกการจัดทำผู้ป่วยแล้ว การตั้งค่า Exposure Technique หรือการกำหนดปริมาณรังสีที่จะให้กับผู้ป่วยก็สำคัญถ้าเราตั้งค่ามากเกินไปผู้ป่วยก็จะได้รับปริมาณรังสีที่มากเกินไปความจำเป็นหากตั้งน้อยเกินไป คุณภาพของภาพเอกซเรย์ก็จะคุณภาพต่ำซึ่งเราสามารถแก้ปัญหานี้ได้โดยการตั้งค่า Exposure Technique ตาม Exposure Chart ที่จัดทำขึ้น

(ลงชื่อ) ปัทมาเนตร์

(นางสาวปัทมานันต์ ชัยบัว)

ตำแหน่ง นักรังสีการแพทย์ปฏิบัติการ

วันที่.....๘.....เดือน.....กุมภาพันธ์.....พ.ศ.๒๕๖๕

ผู้ขอประเมิน